

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nerăzboiate nu se re-
trimite. Manuscrisuri nu se re-
trimite.
Birourile de anuțieri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Eduard Moser, Haasenstein & Vogler
(Otto Haas), Hemrich Schalek, Alois
Herndl, K. Duke, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mesei, Eckstein Bernad;
în Frankfurt: G. L. Daus; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garzonă pe o colonă 6 cr.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. s. 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiecare zi
Abonamente pentru Anul III:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
osă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. s. 15
bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 112.

Brașov, Sâmbătă 19 (31) Mai

1890.

Brașov, 18 Mai st. v.

Cu adevărată mulțămire și bucurie sufletescă am urmărit mișcarea ce s'a pornit în diecesa Oradiei-mari în cestiunea gimnasiului din Beiușu.

Guvernul unguresc, fără inimă și fără milă pentru interesele de viață ale bisericii și ale națiunii române, calcă legea în ȧua mare, se folosește de uneltirile și presiunile cele mai nedemne și condamnabile cu scopu de a maghiarisa unul din cele mai vechi așezăminte de cultură românească ale noastre.

Ce urma de aici?

Urma fără îndoială, ca aceia, cărora le era încredințată susținerea și apărarea acestui așezământ de cultură, să nu suferă cu nici un chip, ca să i se știrbescă drepturile și să i se atace scopul și esistența sa.

S'a întâmplat însă, ceea ce cu multă durere am constatat și noi, s'a întâmplat trista anomaliă, că autoritatea superioară bisericească și scolară, dela care cu dreptu cuvântu se aștepta ca în primul rând să se facă cea mai energică opozițiune guvernului, după unele încercări, isolate și lipsite de forța morală convenită, de a salva situațiunea gimnasiului din Beiușu, a cedat într'unu momentu de slăbiciune presiunilor guvernului din considerațiune de oportunitate.

A făcut-o această autoritate superioară bisericească și scolară fără a apela mai înainte la clerul și poporul diecesei, care avea un cuvântu puternic acolo, unde se tracta de viitorul lui.

Ce era der mai natural, decât ca clerul diecesei oradane să și redice vocea și să reclame dreptul său de a dispune și elu de sorțea sa și a bisericii sale, cerându dela cei ce stau în fruntea diecesei, ca să îndrepteze greșela,

ce au făcut-o, și să aducă grava cestiune a gimnasiului înaintea unui Sinod diecesan, care să ia măsurile de lipsă pentru salvarea intereselor bisericii și ale școlii românești?

Astfelu vădurăm pe bravi preoți ai diecesei Oradiei-mari din archidiaconatul părților sătmărene, din protopopiatul Beiușului, alu Barcăului, alu Mădărașului și din comitatul Aradului intrându-se în conferențe spre a formula dorința clerului diecesei în această mare și importantă cestiune.

Tote conferențele s'au unitu cu unu singur gându în a constata pericolul celu mare, ce amenință biserica și școla română și în a cere conchiămarea Sinodului, unde episcopul să se sfătuiască cu clerul său asupra mijlocelor pentru delăturarea acestui pericolu.

Și n'adeveru, ce cerere poțe fi mai justă, mai întemeiată și mai legitimă, ca în fața pericolului archiepiscopului să se sfătuiască cu clerul și poporul său? Ce postulat poțe fi mai nevinovat și mai firesc, decâtu acela alu conchiămării Sinodului?

În alte timpuri mai puțin amenințătoare s'a ținutu Sinod, cum să nu fiă îndreptățit cererea intrării Sinodului ad, când din tote părțile se ridică furtuna, când este amenințat chiar viitorul bisericii?

Din nenorocire mișcarea firească în sinul clerului diecesei oradane întâmpină cele mai mari piedeci din partea părinților dela cărna diecesei. Precum suntem informati ceata d-lui canonic Luran a desfășurat o energiă extraordinară în a terorisa pe preoți și a-i rețin de a lua parte la acțiunea comună.

Poțe că acești cărmuitori ai diecesei voru fi creșendu, că prin conchiămarea Sinodului s'ar face

o concesiune prea mare clerului și poporului, care, după principiile lor ruginite, n'are altă chiamare decât a asculta și a se supune în mod fatalist tuturor dispozițiilor celor dela putere, fără a se mai cugeta la drepturile și aspirațiunile sale legitime. Poțe că voru fi de părere, că cedându vocii clerului și a poporului și-ar perde din autoritate

Ce greșită, ce primejdiosă credință și părere!

Nu vedu venerabilii părinți din consistoriu, că decă e vorba de autoritatea lor, atunci ei înșiși i-au datu cea mai gravă lovitură, când au cedat față cu guvernul? Nu vedu, că clerul luminat și binesimțitor alu diecesei, care pretinde conchiămarea Sinodului, tocmai la aceea țintesce, ca să se restabilească autoritatea sdruncinată a cărmuitorilor diecesei?

Der ori-ce ar voi, ori-ce idei și principii ar profesa unul sau altul din membrii consistoriului, voința Prea Sântiei Sale Episcopului trebuie să fiă hotăritoare, când e vorba de binele, de liniștea și de viitorul credincioșilor săi.

Memorandul preoților sătmăreni îi aduce aminte Prea Sântiei sale de promisiunea sârbătorească, ce a făcut-o, când s'a urcatu pe scaunul archieresc și a luat cărja pastorală în mână, că în tote cauzele importante și în lucruri de importanță se va folosi de sfatul clerului și alu poporului său.

În fața acestei promisiuni, în fața dorinței manifestate din partea clerului diecesei, care altă poțe fi voința hotăritoare a Prea Sântiei Sale, decât convocarea câtu mai grabnică a Sinodului în interesul sfintei cauze a bisericii și școlii și chiar în interesul autorității scaunului episcopesc?

Unu caventu către protopopiatul oradanu.

Unu suspin greu îmi apasă peptul văzându, că în sinul națiunii noastre, care în timpurile cele mai grele și-a putut conserva individualitatea, pe care nici lingușire, nici forță nu a putut-o face a-se asimila cu rassa maghiară, și alu căreia popor încă a început a-se ridica din întunec; în sinul acestei națiuni, dicit, se găsesc oameni slabi de ânger și șovăitori nu numai într-o vilă — parte pentru os de rosu, — ci și în cleru.

Districtul oradanu, care ar trebui să fiă primul în tote, față cu actualele mișcări din diecesa noastră elu tace, elu dorme somnul de morțe.

D-lui protopop nu-i stă acum la spate gimnasiul, der precum se vede nu-i stă nici la inimă; bine că se poțe bucura de fructul ostenelelor și meritelor făcute ca directoru. Ceilalți apoi tacu, unul nu îndrăsnescă că-i tineru, celalaltu nu vră a-și conturba liniștea că-i bătrân, pe alu treilea nu-l poți mișca nici cu băta, decă nu cumva se simte atras de „farmecul” vre-unui „esardas” unguresc.

Vă întreb, ce vi-e mai scump decât religiunea și limba? Ambe acestea sunt atacate. Și D-Vostre nu vă pasă? Tota diecesa s'a mișcat, er noi să fim cei mai slabi și mai rei ca toți? Ori doră în noi nu curge sânge românesc, noi n'am suptu așa lapte ca frații noștri?

O, aduceți-Vă aminte de acestea și de aceea, ce vomu fi fără biserică și școlă, și Vă rog nu lăsați să fim urgisiți de întregă națiunea, de întregu clerul.

Ori doră nu cutezați? De cine Vă temeți? Nimeni nu ne poțe lipsi de bineficiu, preotul în această privință e independentu.

Vă rog însă, D-le protopop, arătați, că vi-e la inimă cauza gimnasiului, cauza națiunii, și nu lăsați ca numele D-Vostre să fiă exprimat de noi cu indignațiune și nemulțămire. Puneți terminu

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(7)

Paulu Sudram.

Novelă, de H. Tharau, trad. lib. de J. J. J.

„Margareta fresce, că pe cale era mai tăcută ca altădată; Sudram din contră mai vorbăreț de cum ilu cunoscusem. Eu eram câtu se poțe mai rău, căci nu mă puteam smulge din întâmplarea aceta, fiindcă elu mi-o împărțise deja, că dimineța va pleca cu fiica sa. Eu n'am fostu nici-odată în viața mea așa de tăcut, ca la mеса comună din sera aceea. Eu însă m'am fostu hotărît, că tatălui ei trebuie să-mi aflu intențiunile mele înainte de a ne despărți.

„Era târziu, și Margareta curându după cină se retrase, fiindcă avea să plece de dimineța. Când îmi duse „nopte bună”, mai adăuse ea: „Îți mulțamesc pentru frumosul cântec!” Eu n'am întreatu, de care cântec, pentru că sciam, și inima îmi palpita de încântarea de a fi înțeles de dânsa. După-ce se depărta, rugai pe tatălui ei, să-mi mai presteze încă vre-o câteva minute, cu care ocașiă păși pe față cu declarațiunile pentru întâia oară de la prima deșteptare

a amorului meu, prin vederea statuei, până în momentul acesta, când steteam ca pețitor înaintea lui. I-am făcutu o mică descriere a relațiilor noastre și-i declarai, că nici o împrejurare n'ar putea să mă impedece dela căsătoria mea timpuriă. Îți spanu amice, că nici odată nu m'am bucurat de renumele celu vechiu, celu portu, ca în momentul acela, când îi ceream mâna fiicei sale.

„Și care fu rezultatul? Am fostu refusat? Nu-ți potu spune — aici în puține cuvinte — hotărirea, care pentru mine nu era nici condamnabilă, nici măgulitoare. Margareta însă trebuia să nu aflu nimic de cererea mea; ea e încă cu multu mai copilăreț, ba și eu însu-mi. Într'adeveru, Wolf, pentru aceta Pași fi pututu provoca. Să-mi dică elu, că sunt departe încă de a mă pute cugeta la căsătoria și să-mi mai spună, că încă o altă cauză ne impedează, cauză care însă nu o află de oportunu a mi-o împărtași. Mai multu, eu în decursu de trei ani trebuie să-mi urmez cariera destinată de tatălui meu, și să mă obligu, că în decursul acestui timpu nici în persoană, nici pe calea corespondinței să nu intru în relațiuni cu Margareta. Er

după expirarea timpului, chiar peste trei ani, pe la începutul lui Septemvre să ne întâlnim în Haiden. Celelalte voru urma de sine. Eu îți mărturisesc, Wolf, că eram aproape nebun de această grânică hotărire! Trei ani, în care elu cine scie prin ce țeri va călători cu ea și cine scie că se voru mai amoresa de dânsa.

„Când i-am spus, că unu bărbat în vârsta și cu poziția lui, ca tată, nu se va împotrivi a judeca mărimea suferinței ce mi-a pătuns sufletul la momentu, elu rise amarnic și-mi răspunse: „O suferință ca a d-tale? Nu, d-ta poți avea dreptu, aici însă nu!” și-mi întorse spatele uitându-se pe ferestră, ca și când m'ar condamna pe mine și iubirea mea. Și aceste tote trebuia să le înghit.

„Astfelu der trebui să mă supun sorții, și încă mai multu, elu stăru ca în dimineța următoare, înainte de ce s'ar trezi Margareta, să plec fără rémasu bunu, fără de-a o mai vedé, ca și când s'ar teme, că i-ași răpi-o dinaintea nasului. Elu îmi duse, că obiecțiunile mele în casul de față nu-mi voru folosi nimic și că elu îi va lămuri plecarea mea. „Der unu act de răsbunare totuși

mi-am permis. La cântatul cocoșilor în dimineța următoare, cântai încă odată la ferestra deschisă a chiliei mele: „Io ti lascio, o cara, adio!” și fiindcă Margareta locuia tocmai de-asupra mea, sigur se va fi deșteptat și mă va fi înțelesu.

„Mai multe n'am de a-ți spune, decât că am ajuns în Lindau, fără de a scie cum, și acum îmi i-au drumul directu către Nordu, pe când din contră ea pleacă către Sudu! Crudă sorțe! Plânge-mă și tu și scrie-mi curându, adresează-mi acasă scrisoarea, unde grăbesc fără întârziere. Alu teu Lotar.”

Wolf lui Lotar.

B—d, ...Septemvre 18...

„Scumpe Lotar!

„Nu, o fericire obrasnică, ca a ta, nu mai poțe esista. Te amoresezi în cea mai frumoasă fetiță de sub soré, și tatălui ei în locu de-a te arunca pe trepte în josu pentru îndrâsnela ta de-ai face o asemenea propunere, îți concede, ca după trei ani să te prezenti în Haiden! Și tu nici cu atâta nu te îndestulesci, și te plângi de crudă sorțe!”

„Pe barba profetului! pe a mea propriă, ce-ți închipuesci tu? Creși că

când și unde se convenim. Despre domni confracți cred tare, că nu se vor retrage dela o cauză așa măreț.

Ună preotă.

DIN AFARĂ

Apropierea între Franca și Italia.

Opoziția italiană se silește din și în și totuși mai multă a dovedi apropierea dintre Franca și Italia. Vânătorii franceși, cari au mers în Italia, au fost primiți pretutindeni cu cel mai mare entuziasm.

Rochefort despre boulangismul.

Ca și Boulanger, s'a exprimat asupra boulangismului și soțul său de principii Rochefort, care a declarat înaintea unui corespondent al fôiei „XIX Siècle”, că el consideră boulangismul de aproape mort și cel puțin decinat.

Rușii din Bulgaria sub protecția franceză.

Fôiei rusești „Moskovska Vjedomosti” i-se scrie din Berlin, că guvernul rus, din considerațiunea, că consulul german din Bulgaria nu sprijinesc în de-ajuns interesele supușilor ruși, are de gând să-i scotă de sub protecția lui și să-i pună sub imediată protecțiune a consulului francez.

Procesul Panița.

În ședința dela 27 Maiu apărătorii lui Panița au luat cuvântul. Advocatul Voulcheff a combătut teoria

procurorului, după care militarii nu se cuvine să ia parte la revoluțiile politice. Procurorul însă în replica sa a șiș, că interpretarea lui Voulcheff este greșită, și că se vede nevoit a și începe de nou rechizitorul.

Căpitanul Gouseleff, apărătorul locotenentului Rizoff, a susținut, că orientul său nu cunoște caracterul afacerii, în care este amestecat, și că era sub influența beției când s'a dus și și ia pistolul.

Înainte de a se începe desbaterile, Panița și-a exprimat dorința, ca judecătorii să și amintescă, că nici unul dintre acușări nu e asociatul său și că nici unul dintre conspiratori nu este întră cei de față.

În acușarea sa, procurorul declară, că conform articolului 704 din legea militară, va espune numai faptele și va cere pedepsirea după lege. Citează apoi scrisorile schimbate între Iacobsohn și Kalubkov; nu admite însă, că Panița ar fi avut de gând să asasineze pe principele orî pe alt-cineva. De asemenea el nu admite, că Țarul său Hitrovo ar fi avut cunoștință despre un asemenea proiect, pentru-că nu există nici o probă, prin care s'ar pute dovedi această, afară de actele lui Iacobsohn, secretarul ministrului Rusiei. Citează apoi paragraful din legea penală otomană, în care se prevede pedeapsa cu moartea; și pentru ofițerii, cari au luat parte cu Panița, conform articolului 11 din legea militară, o pedeapsă cu închisoare dela 1—15 ani în sensul legii penale otomane.

În sfârșit, procurorul consideră pe Rizoff de civil, pe Nojaroff, Ablansky și pe locotenentul Stamenoff de inocenți și și retrace acușările în contra lor, lăsând tribunalului sarcina de-a decide asupra lor. Procurorul apoi a cerut aplicarea articulelor din codul penal otoman, prevădând pedeapsa cu moartea pentru Panița, pentru Arnaudoff și pedeapsă mai puțin grea, pentru sublocotenentul Rizoff 15 ani arest.

În decursul ședinței a 7-a, Panița a declarat, că ar fi fost trimis în Macedonia chiar de guvernul bulgar, ca să facă agitații. În ședința următoare acesteia, președintele a oprit cetirea unei scrisori privitoare la afacerea această, și Panița a protestat energic în po-triva arbitrarității președintelui.

Manifestații alsatiane pentru Franța.

Președintele republicii franceze, d-l Carnot, în călătoria sa prin țară, a primit în Besançon din partea reuniunii Alsatianilor - Lorenilor un buchet de flori, care forma tricolorul francez înfășurat în zăbranie (crep) de doliu. D-na Schiedenheim rosti o vorbire, în care accentuă devotamentul Alsatianilor-Lorenilor pentru Franța și și, că acesta le dă lor scut sub cele trei culori, pentru care ei vreau să trăiască și să moră. D-l Carnot răspunse, că e adânc mișcat de această atitudine, și adăuse, că cunoște sentimentele adevărate franceze ale Alsatianilor-Lotaringienilor.

În Belfort, d-l Carnot a fost întâmpinat de mai multe mii de Alsatiani, cari veniseră prin Elveția pentru a asista la serbările de primire. Primarul orașului a reamintit în vorbirea sa rolul Belfortului în timpul apărării naționale. A arătat apoi nevoile orașului, care trebuie să fie mărit pentru a face loc industriilor nou aduse de către frații din Alsacia-Lorena. D-l Carnot a răspuns, că cu mare emoțiune a trecut înaintea Belfortului, căci este cu neputință a străbate aci fără a fi cuprins de un sentiment patriotic.

SCRIRILE PUEI.

Visitațiune canonică. Cetim în „Luminătorul.” În Joia trecută (Înălțarea Domnului) Pré S. Sa D-lu episcop al Aradului a cercetat comuna Jadani, unde Pré S. Sa a celebrat liturgia, a rostit o cuvântare adâncă pătrunzătoare în inima poporului, apoi a condus lăcașul la câmp, unde s'au sfârșit grânele și livezile. Mângâierea poporului este nemărginită. După amiază în aceeași zi, Pré S. Sa ajungând în Vinga, a celebrat vecernia, apoi a făcut mai multe vizite în oraș, după acestea apoi Pré S. Sa s'a reîntors la Arad. Progama visitațiunii canonice, pe care o va face Pré S. Sa D-lu episcop al Aradului în serbătorile de Rusale, este următoarea: În ziua primă a serbătorilor Pré S. Sa sosese cu trenul dela Arad la 9 ore a. m. la gara Timișorei, pentru d'a celebra liturgia în Mehala. După prânz Pré S. Sa plecă la Beregsău, unde va celebra vecernia. În ziua 2-a de Rusale P. S. Sa va merge la Bobda (utrenia) la Sânt. Mihail-Român (liturgia); vecernia în Ufin. În ziua 3-a utrenia în Șagă, liturgia în Partia, și după prânz reîntorcerea la Arad.

Nou pământ bisericesc. Comuna bisericescă Fiscuta a cumpărat zilele trecute un optariu de sesiune de pământ cu prețul de 500 fl. și cu me-

nișionea, ca după timp acest pământ, și cel ce se va mai pute cumpăra de aci înainte, să servesc de bas și mijloc la asigurarea și ameliorarea dotațiunii preotului și învățătorului nostru de acolo. Astfel vedem, că ideea investirii averii bisericesc în pământuri devine totuși mai adoptată în sinul poporului nostru, și „B. și S.”

Musica Română. Profesorul de musică d-l Ioan Vidu din Lugoj și inavuită literatura noastră musicală cu o nouă piesă intitulată „Răsuna de la Crișana”, pentru cor mixt. Această compozițiune, din motive curate românești, conține arii de totuși dragălașe, și armonia este peste măsură succasă.

Biserici nouă. Pentru comuna Alibunari se planuesce edificarea unei biserici nouă gr. or. române în dimensiuni mari și imponente. Reconstruirea și adoptarea ruinatei biserici din Ofcea, carea e cea mai depărtată comună din ughiul sud-vestic al Bănatului, situată lângă Dunăre între gurile Timișului și a Tisei, aproape față cu Belgradul Serbiei, s'a încredințat d-lui arhitect Adrian Diaconu.

Convocare. Reuniunea învățătorilor români gr. or. ca despărțământ tractual din protopresbiteratul Făgărașului își va ține a doua adunare generală la 21 și 22 Maiu st. v., adică a doua și a treia zi de Rosalii în Făgăraș, la care prin această sunt invitați toți membri, cum și alți amici ai Reuniunii. Cu ocaziunea această Reuniunea va aranja a treia zi de Rosalii și o reprezentațiune teatrală urmată de petrecere cu joc. Începutul la 8 ore seara. Intrarea: locul 1 de persoană 70 cr., apoi 50, 30, și pe galeria 20 cr. Suprasolvirile se vor chita publice.

Nenorocire. Vierul Pető din Oradea mare a împușcat asupra unui câne, pe care lă bănuise a fi turbat; și în loc să nimerescă cânele, nimeri o femeie însărcinată, care muri imediat.

Defraudare în teatrul curții din Viena. Precum i-se telegrafiază lui „P. H.”, șeful orchestrei teatrului curții (Burgtheater) Wellitsch și dirigentul orchestrei Wilke au fost suspendați din posturile lor, fiind-că, precum se și, au defraudat banii încredințați lor.

Corespondența „Gaz. Trans.”

Sesarmă (com. S.-Doboca), Maiu 1890. Stim. D-le Redactor! Prin circularul protopopesc dat 10 Maiu Nr.

tu ești unicul om frumos pe lume? Sunt încă destui mai altfel decât tine! „Necoptă”, te numi el! Într'adevăr bărbatul acela prin pătrunderea lui și-a dobândit stima mea, și eu gândesc, că atunci, când vei fi deplină trez i-vei da dreptate. Că eu atunci am dispărut, am avut temeiuri sigure. Întâiu, a deca poruncă e aceea, ce'mi impune mai multă, și decât oelaltele le-ai desconsidera mai multă și mai puțină, această o susțin pe câtă mă vor ajuta puterile, și o voi susține-o cu totă hotărârea. Ală doilea, poți mulțami lui Dumneșeu, că m'am dus, pentru că de-ar fi căutat Sudram a storce dela mine o părere despre maturitatea ta, atunci la totă întâmplarea ar fi sunat sentința lui altcum, mai nefavorabilă pentru tine. Ală treilea și ală patrulea, am o antipatie mare de a figura și eu ca părtaș, și totuși lucrul mi-ar fi fost neplăcut.

„Înainte de-a-ți ocupa postul, mă poți cerceta aici, și atunci vom vorbi despre fiitorea ta mirasă. Wolf.”

Că Margareta aud'ă cântecul și înțeles'a pe cântăreț, cine ar fi putut o

soi? Cine ar fi putut o vedea însă ridicându-și capul de pe perină, răzîmându-și lă de mână și ascultând sunetele dulci ale lui Lotar, acela nu i-ar fi lipsit răspunsul la amândouă întrebările. Cu o espresione viuă urmarea ea tonurile ce cântărețul și le exprima în deosebite strofe. În cea dintâiu durerea, acțiunea unei dureri sufletesc, de care era cuprins. În a doua: reproș „io ti lascio.... Blăstămă ursitei inimice, care ne desparte! Ora de adio a sosit!”

În a treia renunțarea: „Io ti lascio... așa a fost și fi; Dumneșeu ne apere pe amândoi; plecă ferice.”

Se sfârșise, ultimul adio încetase, și Margareta acoperindu-și fața plânse cu amar.

Când Sudram târziu îi împărtași, că Lotar din cauza unor împrejurări neprevăzute, a plecat, primi soirea ca adevărată și nu întrebă nimic mai departe. El și-a luat deja adio dela mine, își gândi ea, și era îndestulată, că o făcuse pe calea această și nu pe altă cale.

Ceva însă curios. Ea până acuma era îndatinată a vorbi cu tatăl ei des-

pre totuși ce i-se întâmpla, acum însă cu nici un cuvânt nu amintea despre tinerul cunoscut și despre cântecul său de adio. Totuși astfel evita și artistul de a vorbi despre cântăreț și cântec.

Era destul de esplicabil, că o natură, ca a lui Lotar de Redner, se-i deștepte lui Paul Sudram puțină simpatie. Artistul, care avea o mare pătrundere și posedă o cunoștință de omen bogată, în curându și și judece caracterul junelui bărbat, mai ales că în cazul de față nu era lucru greu.

El recunoscu, că acesta, pe lângă alte însușiri vrednice, posedă și strălucite talente musicale, care îl scutură pe Lotar în ochii lui Sudram de-a fi judecat ca om de rând.

Nobilu-i nume și favorabile-le-i posesiuni însă nu fură luate în considerațiune de Sudram. Eță tinerul, care ceru mâna Margaretei! . . . . .

Până aici sufletul ei fu ca o carte deschisă către acela, pe care cu o fanatică inspirațiune îl iubea și stima. Dela început, el îi era totul, acest bun și iubitor tată, în a cărei apropiere nu

a simțit lipsă nici de mamă, nici de frați, nici de profesori, și prietene de joc, pentru-că pentru dânsa elă suplinia pe toți și toate și de aceea îi era devotată cu toate cugetele, faptele, obiceiurile și purtările ei.

Și acuma deodată interveni ună o neesprimabilă între ei. Lucru străin și rar!

Și tocmai pentru-că străin și rar era, avu o influință deosebită în sufletul tinerei fete.

Pote-că decât liberă și fără de rezervă ea ar fi vorbit cu tatăl ei despre impresiunea ce i-o făcuse Lotar, această impresiune, ca și toate oelaltele, ar fi trecut nelăsându în sufletul ei urme. Ea poate ar fi esperiată, că o ființă plăcută și însuflețitoare, o voce frumoasă, cu o predare îndoioșătoare, nu sunt tocmai bazele, pe cari se întemeiază statornică fericirea vieții omenești, și că se recere o cunoștință cu multă mai îndelungată a unui caracter, decum era cunoștința ei cu Lotar, pentru-ca se potă și, că s'a împreținit cu ideea, că tocmai dânsul ar fi acela, cu care trebuie să se unescă prin toate legăturile neînfrante.

Decă Margareta ar fi fost o capa

166 s'a convocată sinodul preoțesc și reuniunea învățătorilor din tractul Cioc-Ristură, diecesa Gherlei, pe 19 l. c. la conferință în parohia Săsarmă.

Săsarmă e situată la împreunarea Someșului-mare cu apa Bistriții. Călătorul venind pe calea lui Traian de către Clușiu, trece totu prin comune, în care vede câte 2 ori 3 biserici, dintre care de regulă cea mai desolată și aruncată în vre-un capăt de sat ori pe vre-o ripă este biserica românească. Când însă călătorul se abate din aceea cale în direcția spre Năsăud, pe drumul de pe malul drept al Someșului observă în Săsarmă o biserică, carea, mai ales în urma reînnoirii din anul trecut, oferă prin mărima și frumusețea sa esteriă, precum și prin pusețiunea sa de pe o dălmă de lângă strada principală din mijlocul satului, un prospectu de totu plăcut. Această biserică maiestosă e biserică românească și încă cea mai vechiă din cele nouă edificate dela 1848 încôce pe valea Someșului-mare. Ea este ca unu simbolu pentru călătoru, că intră într'unu ținutu curat românescu, care de aici începându și până în Bucovina posedă așezăminte de rugăciune și instrucțiune bune.

La terminul amintit, deși timpul a fost puțin favoritu din cauza ploilor, toți preoții din tractu s'au prezentat însă la conferință în Săsarmă. Agendele s'au îndeplinit conformu programului. La 7 ore s'a început serviciul divin, la care a pontificat M. On. D. protopopu și parochiulă Betleanului Gregoriu Pușcariu, asistat de toți preoții tractului. Corul fu condus de învățătorul localu profesional Ioan Mireșianu cu pruncii școlari, cari au fost acompaniați și de ceilalți învățători. Poporu a fost multu, deși și de lucru, căci timpul piosu îl împedecase dela lucrul câmpului. Ar fi de dorit însă, ca sinodele tractuali pentru a pute contribui în măsură mai mare la cultivarea poporului, să nuse țină în zile de lucru, ci în sârbători. Părintele dela Pătra, A. Popu, prin predica sa despre făcări a insuatu foarte bine poporul despre acestu vițiu modernu. După o scurtă vorbire a protopopului, terminându cu biserica, s'a început la 8 1/2 ore esamenul după care urmă imediatu ședința Reuniunii învățătorescu, despre decursul, căreia celu competentu își va face la timpul s'eu datorița. Cătră 11 ore terminându-se și acesta, urmă ședința conferinței preoțesci.

Președintele deschidându ședința, notarul își ocupă locul și conduce protocolul.

1) Preotulă dela Caiane, G. Moldo-

itate filosofică, atunci ea altcum ar fi judecată lucrul. Ea însă în locu de a mai cugeta la aceste, își percurgea drumul ei celu vechiu, tăinuindu acestu secretu, ce și mai departe îi rămase celu mai scumpu și mai însemnatu în viața ei.

Așa de caracteristică este însă deosebirea, ce se nasce între anumite dispozițiuni ale sufletului și între manifestarea lor esteriă, între natura cea femeiască și între cea bărbătescă, încât simțirile atâtu cele spirituale, câtu și cele corporale, Margareta și le scia, înfrâna și abate, și pe când ea observa o schimbare deosebită în ființa tată-s'eu, adese îi întâlnia o privire enigmatică, ce o făcea să credă, că o durere ascunsă-i umple sufletul. Cele mai agere observări însă ale lui nu putură descoperi în ea nici cea mai mică schimbare. Ea era totu aceeași — veselă și zimbătoare și câtu se pôte mai caldă în expresiunea simțimintelor ei copilărescu, ba încă mai devotată cătră elu ca până aici. Și elu se încerca a se liniști și a-și gândi, că îngrijirile lui au fost fără basă, și înfricările lui rătaoite.

Astfelu trecea timpul.

(Va urma.)

vană, cetesce disertația sa despre influința creștinismului asupra popórelor, ce pe lângă unele observări făcute de notarul tractului se ia spre sciință. 2) Președintele cetesce, prin părintele dela Chiuză St. Rebreanu, cercularul episcopescu privitoru la cestiunea, respective hotărîrea adusă față de Clrs. D-nu Dr. V. Lucaciu și o recomandă spre observare.* 3) Presidiulă intrăbă despre vițiile predominante de pe teritorul acestui tractu. S'au raportat câteva casuri de concubinatu, cari încă nu ar fi, decât autoritatea administrativă ar oferi promptu și fără șovăire sprijinul cerut pentru delăturarea lor. Preoții cu „fă bine“ nu pot și nu vor isprivi nimic cu cei renitenți. Dacă autoritățile politice vreu să țină contu de moralitatea publică, trebuie să fiă consecvente și să oferescă ajutorul lor celor ce îl ceru. 4) Se notifică, cumcă averea fondului bibliotecii tractuale e de 20 fl. depuși la casa de pestrare din Betleanu. Se alege disertatoru Gavr. Mureșianu dela Spermedeu, er predicatoru V. Olteanu, notarul tractului. 6) Se hotăresce Pătra ca locu alu conferinței sinodale și reuniunii învăț. următoare.

7) La „propuneri“, unii dintre preoți spun, cumcă usurile banilor biser. nu se pot încasa regulat, apoi că în alte părți nu sunt bani pentru a acoperi speșele biserice și școlii; că plățile învățătorilor sunt foarte neregulate, căci decât neplătitorii sunt pemnorați (zalogiți), erna dau ca pemn săpe și oosă, vrea cojoc și secur, prin care anomaliă anevoiă se pôte ajunge la ceva „Dómne ajută“. Unu altu preot după aceste espuneri aduce propunerea, că leaot la tóte aceste este punerea în praxă a preliminarilor. Din aceste se vede limpede cătu venit și ce speșe are biserica și școla și decât nu ajunge la acoperirea tuturor șpeșelor restul, să se facă repartiția, care aprobată de oficiul protopopescu să se susțină la folosgăbiru spre întărire cu indrumarea, ca judele comunei respective, fiă elu jidov și elu și ce, s'el îndatorescă cu solvirea în rate a învățătorului și a celorlalte speșe. Acesta e o pretensiune dréptă, și administrațiunea civilă, care scie să cêră dela preot cătu și mai câte informațiuni, scie Dumneșu pentru ce scopu, trebuie să țină contu de ea.

În fine, că pentru dezvoltarea gustului de cetit la cărturarii dela sate, și mai ales la învățători, cari simtă adencu lipsa unor asemenea mijloce culturale, ar fi bine să se preliminarize prețul unei foi române, ori unde sunt bani să se și prenumere din cassa bisericească școl., mai ales, că unde aceea are puține provente, se pôte spera, că se va pute prenumera și cu prețu mai moderat. În adevăr, mare ofertă și sacrificiu pe altarul națiunii dela gazetarii noștri, cari după cum bine e sciutu, n'au nici unu fondu pentru asigurarea lor și a familiilor pentru zile de năpaste, ce foarte ușor pot să le vină. La asemenea lucruri ar trebui să ne cugetăm mai seriosu. Este mai mult decât indiferentismu a nu se procura barem în satele curat românescu câte o fôia. Ne cam place a sta a umbra exiomei: „agere et pati“, cu carea nu multu timp ne vom pute ferici. Mi-a stat de multu gândul să sulevezu cestiunea acestă, d'er nu mai pôte omul ajunge la tóte cum voesce. — La tóte acestea nu se scie din ce considerațiuni nu s'a luat nici o decisiune meritoriă. S'a lăsat totuși în buna chibzuință a fiă-căruia, că decât pôte și voiesce să facă, — „qui potest capere capiat.“

Președintele după închiderea ședinței, din partea celor prezenți fu salutat cu unu viu „să trăescă!“ Parochiulă localu, D-lu V. Mureșianu, a invitat pe frații preoți la prându, sub decursul

*) Cuprinsulă acelei hotărîri ar fi de dorit să se aducă la cunoștința publicului — Red.

căruia s'au ținut și toastele îndatinat la astfelu de ocaziuni.

Ioan Rebrănu,
preot coop.

Adunarea gen. ord. de primăveră a comit. Brașov

se va ținé în 10 Iunie la 9 ore înainte de amêd. Adunarea comitetului permanent se va ținé în 7 Iunie la 8 ore a. m.

Obiectele adunării generale sunt: Raportul vice-comitetului și alu președintelui sedrii orfanale. Publicarea articulelor de legi sancționați. Emisulă ministerului de interne relativu la noua formare a ministerului. Emisulă relativu la absolvarea din postu a comitetului supremu contelui Andreiu Bethlen. Insciințarea domnului conte Andreiu Bethlen relativu la denumirea sa de ministru de agricultură. Emisulă ministerului de interne relativu la fondul pauperilor. Emisulă ministerului de comerțu relativu la deschiderea uliței fântanei. Emisulă ministerului de finanțe relativu la comisiunea pentru reclamarea de contribuțiune. Emisulă ministerului de comerțu relativu la drumul de feru vicinalu. Adresa de mulțămire a societății drumului de fier Brașov—Treiscaune. Emisulă ministrului de interne relativu la statutul pentru poliția de focu. Rățiocinulă pe 1889 alu comitatului și bilanțul casei orfanale. Statutu pentru ținere de căni. Propunere relativu la modificarea statutului pentru poliția de drumuri comitatense. Raportu despre podul de peste Oltu între Bodu și Arpatak. Decisiune relativu la plata medicului de cerc în Feldiôra. Catalogulă alegătorilor de deputat dietalu. Raportulă comisiunii administrative pe semestrulă trecut. Raportulă despre spitalulă militar. Decisiunile comisiunii disciplinare. Raportulă relativu la stabilirea sumei pentru răscumpărarea lucrului publicu. Raportu relativu la practicantii administrativi. Raporturi despre starea pădurilor pe 1889. Raportă despre fondul de pensiu alu ampioiaților. Contractu relativu la grădina Fröbeliană din Crizbav. Reprezentațiune relativu la deschiderea de farmaciă în Bodu. Raportu relativu la drumul, care duce din Stupin în drumulă cătră Feldiôra. Pensionarea notarului Moros Ilyés din Zizinu. Pensionarea notarului Laurențiu Sirkanyer din Feldiôra. Apelațiun în contra alegerei antistielor comunale și anume în comunele: Prejmeru, Satulungu, Feldiôra, Crizbav și Rotbavu. Adresa de mulțămire a direcțiunii drumului de fier Brașov—Treiscaune. Formarea nouă a comisiunilor de prăsierea vitelor. Raportulă comisiunii esmise pentru esaminarea statutelor despre poliția de focu în cauza statutelor comunale despre poliția de focu. Plătirea în rate a șpeșelor de cură după Szabozlay Lajos din Brașov. Socotelele comunale. Schimbări făcute în preliminarile bugetelor comunale relative la următoarele comune: Apața, Bacifălu, Brașov-cetate, Feldiôra, Satulungu, Rotbavu.

Decisiunile reprezentanței orașului Brașov: Relativu la nouă împărțire a teritoriilor de pădure și a personalului manipulant, statutu despre edificare, susținerea postului de vice-fiscalu orășenescu cu apelațiunea lui Iosif Pușcariu, relativu la taxele plătinde după părțile de locu perdue s'eu câștigate la regularea ulițelor.

Decisiunile reprezentanței Bodu relative: la rețaxarea de arêndă; cumpărarea pusei de apă, aplecarea unui scriitor lângă notar; esarendarea dreptului de vênat pe calea invoie și la împărțirea averii comunale.

Decisiunile comunei Feldiôra relative: la adunare de bani după locuri, la concederea unei posesiuni comunale de 61 jugere lui Georgiu Streitferdt pentru producerea de nap de zacharu, și apelațiunea în contra acesteia dată de Ioan Stanu, și esarendarea dreptului de morăritu. Dotațiunile făcute cercului superioru în favorul școlii de agronomiă din Feldiôra.

Decisiunea comunei Măieruș relative la: Esarendarea băiei de piatră.

Decisiunea comunei St.-Petru relative la: Dotațiunea bisericei greco-orientali.

Decisiunea comunei Rotbavu relative la: Inbunătățirea plăței de păzitoru de pădure.

Decisiunile comunei Rășnov relative la: Statorirea intereselor plătinde după capitale, la dotațiunea școlii, agronomice din Feldiôra și la relaxarea de arêndă,

Decisiunile comunei Codlea relative la: Vinderea de lemn de stejăru și la edificarea cancelariei pentru protopretoru. Decisiunea comunei Vulcanu relative la: arendarea dreptului de crișmăritu.

Decisiunea domunelor cercului Săcele relative la: statorirea plăței veterinarului de cercu.

Decisiunile comunei Cernat relative la: esarendarea localității de neguțatoriă, la statorirea diurnelor pentru notar; remunerarea subjedului Kapitanu Márton; relaxarea de arêndă; statorirea diurnelor de cărușă și la elocarea capitalului fondului pauperilor.

Decisiunile comunei Satulungu relative la: Dotațiunea directorului școlii comunale; cumpărarea de realități; sistemizarea postului de controlor, și la speșele cancelariei de telegrafu înființende.

Decisiunea comunei Turcheș relative la: Postul de păzitoru de pădure. Cererea cancelistului de centru Carolu Gombos pentru remunerare. Diploma de mósă a Rosaliei Lotters din Feldiôra. Adresele și notele altor municipie. Cause urgente, cari ar intra în intervalu și sunt a se publica de comitetul permanent în modul usitat.

TELEGRAMMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul de coresp. biurului din Pesta.)

Pesta, 30 Maiu. Fișpanulă comitatului Neutra, Szalavszky, a fost numit secretar de stat în ministeriul de interne.

Berlinu, 30 Maiu. Depes din Petersburg arată ca apropiată retragerea lui Giers și ca succesoru numescu pe Lobanoff.

Parisu, 30 Maiu. Poliția a arestat 15 tineri ruși, la cari s'au găsit bombe și alte materii explosive. Se crede, că ei aveau de gând să facă o conjurațiă contra țarului.

München, 30 Maiu. Duminecă apare apelulă noiei partide clericale moderate.

Belgradu, 30 Maiu. Intră ministrul de culte și între metropolitul a izbucnit unu conflictu din cauza ocupării scaunului episcopescu alu Negotinului. Ministrul de culte amenință cu demisiunea.

Necrologu.

Ni-se scrie din Sătmar:

„Mica inteligință rom. din Sătmar îndurase două perderi în săptămâna trecută.

Mercuri înmormântăramu pe d. Mihailu Nicoară, jude la tribunalul de aici, fostu ore-când pretoru în comitatul Bichiușului, apoi jude la tribunalul din B. Giula, unu om amicalu și uman, tată alu dómnei Emilia Papp-Nicoară din Baia-mare, cunoscută ca o damă de înalte calități, și alu junelui avocatul dr. Corneliu Nicoară din Arad.

Duminecă, apoi, petrecurăm la locul de unde nu este reîntorcere pe dr. Ioan Hubanu, avocat și substitutu de notar reg., mortu în flôrea vieței, în etate de 32 ani. — Acesta era mândria noastră a tuturor. Unu bărbat tineru, elegantu, talentat și de spirit, avendu sciință profundă și maniere oueritoare. Pe lângă aceste, serios și muncitor. — Logodit nu de multu cu d-ra Aurelia Papu din Bocsigu, era aproape de fericierea dorită, când fără milă ni-lu răpi sorțea invidioasă, lăsându în doliu profundu pe venerații s'ei părinți, soră, frați, mulțime de consăngeni și amici.

Scumpiloră adormiți se le fiă țărina ușoră și memoria bine-cuvântată!“

„Cursețulă plăței Brașov“

din 30 Maiu at. n. 1890.

Bancnote românescu	Omp.	9.28	Vând. 9.31
Argintu românescu	-	9.23	9.28
Napoleon-d'ori	-	9.30	9.34
Lire turcescu	-	10.57	10.62
Imperial	-	5.55	5.60
Galbin	-	5.45	5.50
Scris. fonc. „Albina“	6%	-	-
„ „ „	5%	-	-
Ruble rusescu	-	133.	134.
Mărci germane	-	57.30	57.50
Discontulă 6 - 5%	pe anu.	-	-

Editoru și redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

